

The effect of gender and age on the accuracy of time reproduction

M. Messroghli^{1*}, M. Nazari², G. Golmohammadnejad³

1- Master of Psychology, Islamic Azad University, Tabriz, Iran

2- Associate Professor of Tabriz University, Tabriz, Iran

3- Assistant Professor of Shahid Madani University, Tabriz, Iran

Abstract

Introduction: The ability to perceive the passing of time is influenced by cognitive and demographic factors, which is fundamental to adapting to the environment.

Purpose: The aim of this study was to investigate the accuracy of time reproduction in children in comparison to adolescents according to task (mono versus dual task).

Method: For this purpose, 134 students in Tabriz were selected by Multi-stage cluster sampling. In this study, computerized test were used for collecting data to measure the accuracy of time reproduction. The gathered data were analyzed by SPSS 16 software. Descriptive statistics, paired t-test, independent t-test and multivariate analysis of variance (MANOVA) were applied to analysis of data.

Results: The findings of this study were following: 1) under-estimation of time was observed in both groups (children and adolescents). 2). The Accuracy of time reproduction in children, were less than adolescents, in both mono-and dual task.

Conclusion: the results of the present research show that time reproduction accuracy is different in children as compared with adolescents in both mono and dual tasks; so that time reproduction in children is less accurate than adolescents. This finding suggests that sensitivity to time increases with increasing age.

Key words: Time reproduction, Task (mono versus dual), Age

اثر سن و جنسیت در دقت بازتولید زمان

مریم مصروغلی^{۱*}، محمدعلی نظری^۲،
غلامرضا گلمحمدنژاد^۳

۱- کارشناسی ارشد روان شناسی عمومی،
دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران
mmessroghli@yahoo.com

۲- دانشیار دانشگاه تبریز، دانشکده
علوم تربیتی و روانشناسی، تبریز،
ایران

nazaripsycho@yahoo.com

۳- استادیار دانشگاه شهید مدنی

آذربایجان، تبریز، ایران

re_bahrami2000@yahoo.com

چکیده

مقدمه: توانایی ادراک زمان تحت تاثیر عوامل مختلف شناختی و جمعیت‌شناختی بوده و برای سازگاری با ضروری است.

هدف: پژوهش حاضر با هدف بررسی بازتولید زمان در کودکان درمقایسه با نوجوانان با توجه به نوع تکلیف (منفرد در مقایسه با دوگانه) صورت گرفته است.

روش: به این منظور ۱۳۴ نفر از دانش‌آموزان مدارس تبریز به صورت خوشه‌ای چند مرحله‌ای انتخاب شدند. ابزار گردآوری اطلاعات در این پژوهش آزمونهای رایانه‌ای جهت اندازه‌گیری بازتولید زمان بود. داده‌ها به کمک SPSS 16 و با استفاده از شاخص‌های آمار توصیفی، آزمونهای t وابسته، آزمونهای t مستقل و تحلیل واریانس چند متغیره مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که: ۱- هر دو گروه کودکان و نوجوانان زمان را کمتر از مورد انتظار برآورد کردند، ۲- دقت بازتولید زمان در کودکان، هم در تکلیف منفرد و هم در تکلیف دوگانه، پایین‌تر از نوجوانان بود.

نتیجه‌گیری: نتایج پژوهش حاضر نشان داد که دقت بازتولید زمان در کودکان در مقایسه با نوجوانان هم در تکلیف منفرد و

هم در تکلیف دوگانه متفاوت است، به نحوی که بازتولید زمان در کودکان کمتر از نوجوانان است. این یافته‌ها دلالت بر این دارد که حساسیت به زمان با افزایش سن زیاد می‌شود.

کلید واژه‌ها: بازتولید زمان، نوع تکلیف (منفرد در مقایسه با دوگانه)، سن، جنس

مقدمه

زمان یکی از ابعاد مهمی است که زندگی ما و قسمت اعظمی از رفتار ما را کنترل می‌کند (پوتاس^۱، ۱۹۹۹). از این رو، توانایی ادراک زمان و بازنمایی زمان، امری اساسی و بنیادین اما مهارتی شناختی و پیچیده است که به ما امکان می‌دهد زنجیره‌ای از رویدادها و فعالیت‌ها را ادراک کرده، وقوع حوادثی را در آینده پیش‌بینی کنیم (تاپلاک^۲، دکستادر^۳ و تونوک^۴، ۲۰۰۶) و با محیطی که ما را

1- Pouthas

2- Toplak

3- Dockstader

4- Tonnock

را در نظریه‌های کلی رفتار ایجاد کند (درویت- ولت^{۱۹}، ۲۰۱۲).

حوزه‌ای از مطالعات پیرامون ادراک زمان، به تحول ادراک زمان اختصاص یافته است. به مدت چند دهه روانشناسان تحولی^{۲۰} تحت تأثیر نظریه پیاژه^{۲۱}، توانایی قضاوت در مورد زمان در کودکان را در نتیجه تحول توانایی استدلال منطقی درباره زمان بررسی کرده‌اند (گیبون^{۲۲}، ۱۹۷۷، گیبون، چارچ^{۲۳} و مک^{۲۴}، ۱۹۸۴). با وجود، نتایج تحقیقات نشان می‌دهد که کودکان کم سن مشابه حیوانات و انسان، دارای توانایی اساسی برای نشان دادن زمان هستند (درویت ولت، ۲۰۰۳). با این حال، اگر چه کودکان کم سن قادرند زمان را ارائه کنند، ولی تغییرات مرتبط با سن در رفتار آنها وجود دارد. به عبارت دیگر حساسیت به طول مدت زمان با بالا رفتن سن افزایش می‌یابد. از سوی دیگر بسیاری از موقعیت‌های شناختی و ادراکی روزمره باعث می‌شوند فرد مدت زمان را کوتاه یا طولانی برآورد کند. از این رو شناخت فرآیندهای اساسی و این که آیا تفاوت‌های فردی در این فرآیندها وجود دارند یا نه، اهمیت می‌یابد (بلاک^{۲۵}، هانکوک^{۲۶} و زاکی^{۲۷}، ۲۰۰۰). این توصیف‌ها می‌توان گفت که یک منبع مهم تفاوت‌های فردی بین افراد، سن است.

احاطه کرده است، به سازگاری مناسبی دست یابیم (پوتاس، ۱۹۹۹). در این راستا طیف وسیعی از پژوهش‌های مربوط به زمان روان شناختی و پردازش زمانی، متفق القول تأکید دارند زمان، جنبه اصلی حیات انسانی است (گرندین^۱، ۲۰۱۰) و هیچ شکلی از رفتار نمی‌تواند بدون ارجاع به زمان تعریف شود (رو^۲، ۲۰۰۸).

با در نظر گرفتن مطالبی که گذشت و با توجه به عدم آگاهی انسان به ادراک زمان در ساختار شناختی خود (تاپلاک، روکلیگ^۳، هترینگتن^۴، جان^۵ و تانوک^۶، ۲۰۰۳) و نیز حضور فراگیر^۷ زمان در جهان تجربی، می‌توان گفت که احساس زمان^۸ حس ویژه ای به شمار می‌رود (ویتمن^۹ و واسن هوو^{۱۰}، ۲۰۰۹). به دلیل همین ویژه بودن ادراک زمان، نیاز به شناخت آن، از همان ابتدا تا مسائل کنونی شناخت و علوم اعصاب وارد علم روان شناسی شده است (دنت^{۱۱} و کینزبورن^{۱۲}، ۱۹۹۲؛ هارینگتن^{۱۳}، هالند^{۱۴}، و کینت^{۱۵}، ۱۹۹۸؛ میکان^{۱۶}، میکان و جکسون^{۱۷}، ۱۹۸۵؛ پاپل^{۱۸}، ۱۹۹۷). با این حال، ادراک زمان هم چنان نتوانسته موقعیت معناداری

- 1- Grondin
- 2- Roe
- 3- Rucklidge
- 4- Hetherington
- 5- John
- 6- Tannock
- 7- ubiquitous
- 8- sense of time
- 9- Witmann
- 10- Wassenhove
- 11- Dennett
- 12- Kinsbourne
- 13- Harrington
- 14- Haaland
- 15- Knight
- 16- Michon
- 17- Jackson
- 18- Popple

- 19- Droit - Volet
- 20- developmental psychologists
- 21- Piagetian
- 22- Gibbon
- 23- Church
- 24- Meck
- 25- Block
- 26- Hancock
- 27- Zakay

این حال، تغییراتی نیز در جهت مخالف به چشم می‌خورد. برای مثال، در یک مرور فرا تحلیلی مشخص شد که در مقایسه با جوانان، سالمندان برآوردهای کلامی طولانی‌تری ارائه کردند و تولیدهای کوتاه‌تری داشتند (بلاک و همکاران، ۱۹۹۸). این امر نشان می‌دهد که یافته‌های خاص به شدت بر نوع، طرح تحقیق و روش پژوهش به کار رفته وابسته هستند (بلاک و زاکی، ۱۹۹۷).

ادراک زمان سازه ای چند بعدی است و تنوعی از روشها برای پی بردن به عملکرد زمان بندی افراد به کار می‌رود (تاپلاک و همکاران، ۲۰۰۶). در حقیقت، آزمون‌های ارزیابی کننده زمان معمولاً بر چهار نوع هستند: ۱- برآورد زمان^{۱۳} ۲- تولید زمان^{۱۴} ۳- باز تولید زمان^{۱۵} - افتراق زمان^{۱۶} (اختیاری، جنتی، پرهیزکار، بهزادی و مکر، ۱۳۸۲). برآورد زمان به توانایی افراد در تخمین کلامی زمان عرضه شده یک محرک اشاره دارد. (معمولاً با ابزار شفاهی و بر حسب ثانیه یا دقیقه). افراد بزرگتر از ۵-۶ سال، معمولاً تمایل دارند که برای تخمین زمانی در جریان آزمون، از شمارش یا سایر روشهای سنجش زمان استفاده کنند (براون^{۱۷}، زاکی، به نقل از اختیاری و همکاران، ۱۳۸۲). در تولید زمان، یک فاصله زمانی به طور کلامی به فرد گفته و از او خواسته می‌شود تا آن زمان را با نوعی عمل رفتاری،

در ارتباط با ادراک و بر آورد زمان، تجربه‌ای که اغلب توسط افراد زیادی توصیف می‌شود، تغییر مرتبط باسن در سرعت گذشت زمان است. درست مثل این است که با گذشت سالها، زمان فیزیکی سریع‌تر عبور می‌کند و نبود سازگاری یا همزمانی بین سرعت زمان فیزیکی و زمان ذهنی یا درونی را نشان می‌دهد. (فرایس^۱ ۱۹۸۴، اسکروت^۲ و بیرن^۳، ۱۹۹۰). این تجربه ذهنی موضوع پژوهش‌های متعددی بوده است که در آن روشهای تحقیق متفاوتی به کار رفته است. در برخی از مطالعات طی پرسشنامه‌هایی از شرکت کنندگان سؤال شد آیا تغییری در رابطه با سرعت گذشت زمان در مقایسه به سنین پیش‌تر متوجه شده‌اند. همین طور می‌شد از آنها در مورد زمان وقوع یک رویداد مهم در دوران حیات شان تا بدان روز سؤال کرد (جوبرت^۴، ۱۹۸۴؛ لملیچ^۵، ۱۹۷۵ و والکر^۶، ۱۹۷۷). از طرف دیگر، مطالعات دیگری از موقعیت‌های باز تولید، برآورد کلامی یا تولید فاصله‌های زمانی استفاده کرده‌اند (کرایک^۷ و هی^۸، ۱۹۹۹؛ ایسلر^۹ و ایسلر، ۱۹۹۲؛ مارماراس^{۱۰}، و دونیاس^{۱۲}، ۱۹۹۵). در هر دو نوع مطالعه، یافته اصلی این است که زمان فیزیکی سریع‌تر از زمان ذهنی می‌گذرد. با

- 1- Fraisse
- 2- Schroots
- 3- Birren
- 4- Joubert
- 5- Lemlich
- 6- Walker
- 7- Craik
- 8- Hay
- 9- Eisler&Eisler
- 10- Marmaras
- 11- Vassilakis
- 12- Dounias

- 13- time estimation
- 14- time production
- 15- time reproduction
- 16- time discrimination
- 17- Brown

مانند روشن نگه داشتن يك لامپ به همان مدت اعلام شده (زاكای، ۱۹۹۲ و ۱۹۹۳) يا نگه داشتن توپي در دستانش به همان مدت و سپس رها كردن آن (كاپلا^۱، جنتيله^۲ و جوليانو^۳، ۱۹۹۷) توليد كنند. اين آزمون در ميان آزمون‌هاي ادراك زمان ساده‌ترين است، چرا كه در اين حالت، فرد طول مدت دقيق مورد نظر را مي‌داند. به همين دليل، براي بررسي اختلالات درك زمان يا تفاوت‌هاي كيفي در ميزان اين اختلالات در ميان گروه‌هاي مختلف، احتمالاً اين روش كمترين حساسيت را دارد (اختياري و همكاران، ۱۳۸۲). آزمون‌هاي بازسازي توليد زمان، دشوارترين آزمون‌هاي درك زمان به شمار مي‌روند. در اين آزمون‌ها به فرد يك فاصله زماني عرضه مي‌شود، اما طول مدت آن به صورت كلامي گفته نمي‌شود، سپس وي بايد همان فاصله زماني را با روش رفتاري باز توليد نمايد. در آزمون‌هاي افتراق فاصله‌ي زماني، دو محرك حسي به طور متوالي و هر يك به مدت معين به فرد عرضه مي‌شوند و او بايد تشخيص دهد كه کدام يك از محرک‌ها، در مدت زمان بيشتري (يا كمترى) به وي عرضه شده است. در اين حالت، نياز به ابراز كلامي يا رفتاري ندارد، بلكه فقط به مقايسه‌ي دو فاصله‌ي زماني پرداخته مي‌شود (اسميت^۴، تایلور، ليدزبا^۵، روبيا^۶، درويت ولت، كلمنت^۷ و فايول^۸،

به نقل از اختياري و همكاران، ۱۳۸۲).
 تكاليف مذکور به دو صورت قابل اجرا هستند: ۱- تکاليف منفرد^۹ ۲- تکاليف دوگانه^{۱۰}. در تکاليف منفرد هدف اصلي آزمون تعيين مدت زمان است. به عبارتي، آزمودني در حال انجام فقط يك تکليف مي‌باشد و آن ارزيابي مدت زمان است. در حالي كه در تکاليف دوگانه، آزمودني در حين انجام يك تکليف شناختي بايد به طور همزمان طول مدت زمان را نيز ارزيابي کند (ورله^{۱۱} و مگليانو^{۱۲}، ۲۰۱۲).

علي‌رغم اين كه در زمينه‌ي تحول ادراك زمان مطالعات چندي صورت گرفته است، براي مثال زلانتی^{۱۳} و درويت-ولت^{۱۴} (۲۰۱۱)، درويت-ولت، وردن^{۱۵} و دلگادو-يانگر^{۱۶} (۲۰۰۷)، درويت ولت، وارن^{۱۷} و تروور^{۱۸} (۲۰۰۶)، كلمنت^{۱۹} و درويت ولت (۲۰۰۶)، ويتمن و لنهف^{۲۰} (۲۰۰۵)، اسپينوزا-فرنندر^{۲۱}، ميرو^{۲۲}، كانو^{۲۳} و بولا - كاسال^{۲۴} (۲۰۰۳)، درويت-ولت (۲۰۰۳)، گوتير^{۲۵} و درويت ولت (۲۰۰۲) و كاراسكو^{۲۶}، برنال^{۲۷} و ريدولت^{۲۸} (۲۰۰۱). ولي با اين حال به دليل وجود

1- Cappella
 2- Gentile
 3- Juliano
 4- Smith
 5- Lidzba
 6- Rubia
 7- Clement

- 8- Fayol
 9- Single task
 10- Dual task
 11- Woehrl
 12- Magliano
 13- Zelanti
 14- Droit – Volet
 15- Wearden
 16- Delgado – Yonger
 17- Warren
 18- Trevor
 19- Clement
 20- Lehnhoff
 21- Espinosa – Fernandez
 22- Miro
 23- Cano
 24- Buela – Casal
 25- Gautier
 26- Carrasco
 27- Bernal
 28- Redolat

روش‌های متنوع در نحوه‌ی اندازه‌گیری ادراک زمان تفاوت بین کودکان و نوجوانان در بازتولید زمان روشن نیست. این ابهام به ویژه در نوع تکلیف به کار رفته (تکلیف منفرد در مقایسه با تکلیف دوگانه) برجسته تر است. از آن جا که بار شناختی جهت پردازش دو نوع تکلیف متفاوت است بنابراین تفاوت کودکان و نوجوانان از حیث و نوع تکلیف مذکور می‌تواند اهمیت بنیادی داشته باشد. از آن جا که تاکنون کودکان و نوجوانان با دو نوع تکلیف منفرد و دوگانه مقایسه نشده است. بنابراین، پژوهش حاضر در صدد بررسی این سوال است که آیا بازتولید زمان در دو نوع تکلیف منفرد و دوگانه به گونه‌ی مشابهی متحول می‌شود؟ نظر به تفاوت کودکان با نوجوانان از حیث توانمندی‌های شناختی از قبیل حافظه، این سؤال قابل طرح است که آیا بازتولید زمان در کودکان در مقایسه با نوجوانان با توجه به نوع تکلیف منفرد و دوگانه متفاوت است؟

روش

جامعه آماری این پژوهش را کلیه دانش‌آموزان مقطع ابتدایی و راهنمایی شهر تبریز، شاغل در سال تحصیلی ۹۲-۱۳۹۱ تشکیل می‌دادند که بر اساس آمار اداره کل آموزش و پرورش شهر تبریز تعداد این دانش‌آموزان ۱۷۷۵۸۲ نفر بودند. نمونه مورد تحقیق به روش نمونه‌گیری خوشه‌ای چند مرحله‌ای

انتخاب گردید. در مرحله اول از نواحی پنج گانه جامعه شهر تبریز دو ناحیه به صورت تصادفی انتخاب شده سپس با مراجعه به آموزش و پرورش لیستی از مدارس مقطع ابتدایی و مقطع راهنمایی موجود در مناطق یک و دو شهر تبریز تهیه گردید. سپس از هر مقطع یک مدرسه دخترانه و یک مدرسه پسرانه انتخاب شد در مجموع هشت مدرسه انتخاب شد که در مرحله بعدی از جامعه دانش‌آموزان مقطع ابتدایی مدارس انتخابی، نمونه‌ای به حجم ۸۰ نفر (از هر پایه ۱۶ نفر) به نسبت تقریباً مساوی از حیث جنسیت به صورت تصادفی انتخاب شدند. از جامعه دانش‌آموزان مقطع راهنمایی مدارس انتخابی نیز ۶۰ نفر، ۳۰ نفر دوم راهنمایی (۱۵ پسر و ۱۵ دختر) و ۳۰ نفر سوم راهنمایی (۱۵ پسر و ۱۵ دختر)، به صورت تصادفی انتخاب گردیدند. از آنجا که هدف مطالعه حاضر مقایسه بازتولید زمان در دو گروه کودکان و نوجوانان بود، به منظور طبقه بندی دو گروه دانش‌آموزان مقطع ابتدایی بعنوان کودک و مقطع دوم و سوم راهنمایی بعنوان نوجوان در نظر گرفته شده و دانش‌آموزان اول راهنمایی به منظور ایجاد تفاوت سنی در دو گروه مورد مطالعه قرار نگرفتند. شایان ذکر است هم از گروه کودک سه نفر و هم از گروه نوجوان سه نفر به دلیل داده‌های پرت از تحلیل‌های بعدی خارج شدند، بنابراین تعداد گروه کودک ۷۷ و تعداد گروه نوجوان را ۵۷ نفر تشکیل دادند.

ابزار پژوهش

برای تجزیه و تحلیل آماری، نمره خام متغیر باز تولید زمان بر اساس فرمول زیر تصحیح شد (براون^۱، ۱۹۸۵؛ نولهیان^۲، ملا^۳، سامسون^۴، راقوت^۵ و پوتاس، ۲۰۰۷):

$$(T_{corrected} = T_{estimated} - T_{standard} / T_{standard})$$

در گزارش بالا، $T_{corrected}$ نمره تصحیح شده متغیر باز تولید زمان، $T_{estimated}$ بیانگر طول زمان تخمینی نمایش محرک و $T_{standard}$ نیز مدت زمان ارائه محرک است که انتظار می‌رود برآورد آزمودنی از طول مدت ارائه محرک همان اندازه باشد. این تبدیل باعث می‌شود میزان و جهت خطای برآورد زمان مشخص شود. مقادیر منفی بیانگر کوتاه تر بودن زمان باز تولید شده از زمان مورد انتظار (برآورد پایین) و مقادیر مثبت نیز نشان‌دهنده طولانی‌تر بودن زمان باز تولید شده از زمان مورد انتظار (برآورد بالا) است. نزدیک شدن نمره تصحیح شده به عدد صفر، دال بر این است که فاصله بین $T_{estimated}$ با $T_{standard}$ به کم ترین میزان خود می‌رسد.

روش اجرا

اجرای این آزمون در محیطی آرام و در حالی که کودک در حالت آرامش در مقابل کامپیوتر قرار داشت انجام شد. پیش از اجرا، به منظور آشنایی کودک با فرآیند اجرای آزمون توضیحات پیرامون روند آزمون و نحوه پاسخ دهی کودک ارائه شد. در تکلیف بازتولید زمانی منفرد یک دایره در صفحه مانیتور به مدت زمانی معین ظاهر می-

در این پژوهش جهت اندازه‌گیری بازتولید زمان از آزمون‌های رایانه‌ای استفاده شد.

آزمون‌های رایانه‌ای بازتولید زمان: این آزمون‌ها، هم به صورت منفرد و هم به صورت دوگانه (همراه با یک محرک شناختی) و با مدت زمان معین، انجام می‌گیرد. تکلیف باز تولید زمانی قبلاً ساخته شده و با استفاده از آن باز تولید زمانی واژگان فارسی مورد بررسی قرار گرفته است (نظری، میرلو و اسدزاده، ۱۳۹۰). در این پژوهش نیز از این ابزار، منتها با این تفاوت که به جای واژه، از اشکال هندسی به عنوان محرک مورد نظر استفاده شد. در تکلیف منفرد فقط زمان مورد پردازش قرار گرفت (به عنوان مثال، در تکلیف باز تولید منفرد زمانی، یک محرک به مدت زمان مشخص به آزمودنی عرضه شد و از او در خواست شد تنها مدت زمان حضور این محرک دیداری - شکل دایره - را بازتولید کند). در مقابل، تکلیف بازتولید دوگانه دارای دو جزء بود؛ آزمودنی علاوه بر پردازش زمان به تکلیف غیر زمانی دیگری نیز می‌پرداخت که مستلزم پردازش شناختی بود. در این نوع تکلیف علاوه بر برآورد طول زمان، تکلیف دیگری نیز از آزمودنی خواسته شد. به عنوان مثال، یک شکل مبهم به آزمودنی عرضه گردید و او باید به طور همزمان هم مدت زمان حضور آن را برآورد می‌کرد و هم نوع شکل و نام آن را تشخیص می‌داد. در این پژوهش، از هر دو نوع تکلیف استفاده شد. نکته قابل توجه اینکه،

1- Brown
2- Noulhiane
3- Mella
4- Samson
5- Ragot

یافته‌ها

در این بخش ابتداء، شاخص‌های توصیفی (جداول میانگین و انحراف معیار) کلیه داده‌ها و خصوصیات جمعیت شناختی آزمودنی‌ها خلاصه سازی، تفسیر و گزارش می‌شود و سپس به منظور تجزیه و تحلیل استنباطی داده‌ها از آزمون t وابسته، t مستقل و تحلیل واریانس چندمتغیره استفاده گردید.

شد. پس از ارائه محرک، آزمودنی با فشار دادن صفحه کلید مدت زمان حضور دایره را بازتولید می‌کرد. در تکلیف باز تولید زمانی دوگانه یک شکل مبهم در صفحه مانیتور به مدت زمان معین ظاهر می‌شد و کودکان همراه با بازتولید مدت حضور این اشکال مبهم، باید آنها را شناسایی کرده و نام آنها را می‌گفتند.

جدول ۱: توصیف سن افراد مورد مطالعه به تفکیک گروه (برحسب ماه)

گروه	تعداد	حداقل حداک ل ثر	میان گین	انحراف استاندارد
کودک	۷۷	۸۴	۱۴۷	۷۷/۱۱۱
نوجوان	۵۷	۱۵۴	۱۷۷	۱۹/۱۶۶

کودک ۷۷/۱۱۱ ماه با انحراف استاندارد ۱۸/۱۰ ماه و میانگین سن گروه نوجوان ۱۶۶/۱۹ ماه با انحراف استاندارد ۶/۸۳ ماه می باشد.

بر اساس نتایج مندرج در جدول ۱، حداقل و حداکثر سن در گروه کودک به ترتیب ۸۴ و ۱۴۷ ماه و در گروه نوجوان ۱۵۴ و ۱۷۷ ماه می‌باشد. همچنین میانگین سن گروه

جدول ۲: جدول میانگین و انحراف استاندارد گروه‌های مورد مطالعه بر اساس نوع تکلیف، سن و جنسیت

نوع تکلیف	گروه	میانگین	انحراف استاندارد	تعداد
منفرد	کودک	۱۳۴۷	۱۶۱۴۳	۷۷
	نوجوان	۲۹۳۶	۱۳۵۴۷	۵۷
	کل	۳۹۵۷	۱۷۴۳۴	۱۳۴
	زن	۳۹۵۸	۱۶۱۸۵	۶۴
	مرد	۳۸۱۸	۱۸۶۳۴	۷۰
	کل	۳۵۸۵	۱۷۴۵۶	۱۳۴
دوگانه	کودک	۴۹۸۱	۱۷۱۶۱	۷۷
	نوجوان	۳۱۰۶	۱۷۳۴۵	۵۷
	کل	۴۱۸۴	۱۹۵۳۴	۱۳۴

نوع تکلیف	گروه	میانگین	انحراف استاندارد	تعداد	
منفرد	کودک	۱۳۴۷ / -	۰ / ۱۶۱۴۳	۷۷	
	نوجوان	۲۹۳۶ / -	۰ / ۱۳۵۴۷	۵۷	
	کل	۳۹۵۷ / -	۰ / ۱۷۴۳۴	۱۳۴	
	زن	۳۹۵۸ / -	۰ / ۱۶۱۸۵	۶۴	
	مرد	۳۸۱۸ / -	۰ / ۱۸۶۳۴	۷۰	
	کل	۳۵۸۵ / -	۰ / ۱۷۴۵۶	۱۳۴	
	دوگانه	کودک	۴۹۸۱ / -	۰ / ۱۷۱۶۱	۷۷
		نوجوان	۳۱۰۶ / -	۰ / ۱۷۳۴۵	۵۷
		زن	۴۲۳۷ / -	۰ / ۱۸۲۵۹	۶۴
		مرد	۴۰۶۶ / -	۰ / ۲۱۳۴۱	۷۰
کل		۴۱۴۸ / -	۰ / ۱۹۸۷۴	۱۳۴	

کالموگروف - اسمیرنوف، بررسی گردید. نتایج در جدول ۳ نشان داده شده است.

برای تحلیل استنباطی داده‌ها، ابتدا نرمال بودن توزیع متغیرها با استفاده از آزمون غیر پارامتریک

جدول ۳ : نتایج آزمون کالموگروف - اسمیرنوف جهت بررسی نرمال بودن توزیع نمرات در کودکان و نوجوانان

گروه	تکلیف	آزمون کالموگروف - اسمیرنوف	سطح معنی داری
کودکان	منفرد	۰ / ۶۵	۰ / ۵۷
	دوگانه	۰ / ۷۸	۰ / ۹۰
نوجوانان	منفرد	۰ / ۷۳	۰ / ۶۴
	دوگانه	۰ / ۶۰	۰ / ۸۵

نتایج آزمون کالموگروف - منفرد و دوگانه در کودکان اسمیرنوف در جدول ۳ نشان می‌دهد که توزیع داده‌ها در تکالیف

جدول ۴: نتایج آزمون تی وابسته جهت مقایسه میانگین بازتولید زمان در هر دو گروه (کودکان و نوجوانان)، گروه کودکان و گروه نوجوانان با توجه به نوع تکلیف

متغیر	نوع تکلیف	میانگین	تعداد	همبستگی	سطح معناداری	مقدار t	درجه آزادی	سطح معناداری
-------	-----------	---------	-------	---------	--------------	---------	------------	--------------

متغیر	نوع تکلیف	میانگین	تعداد	همبستگی	سطح معناداری	مقدار t	درجه آزادی	سطح معناداری
بازتولید زمان در افراد مورد مطالعه با توجه به نوع تکلیف	منفرد	-۰/۳۹۵	۱۳۴	۰/۶۶	۰/۰۰۱	۰/۷۲۲	۱۳۳	۰/۰۸۷
	دوگانه	-۰/۴۱۸						
بازتولید زمان در کودکان با توجه به نوع تکلیف	منفرد	-۰/۴۷	۷۷	۰/۵۳	۰/۰۰۱	۱/۴۶	۷۶	۰/۱۴
	دوگانه	-۰/۴۹						
بازتولید زمان در نوجوانان با توجه به نوع تکلیف	منفرد	-۰/۲۹	۵۷	۰/۶۱	۰/۰۰۱	۰/۹۱	۵۶	۰/۳۶
	دوگانه	-۰/۳۱						

نوع تکلیف تفاوت معنادار وجود ندارد. بنابراین می-توان نتیجه گرفت بازتولید زمان در همه افراد مورد مطالعه و نیز در گروه کودکان و گروه نوجوانان با توجه به نوع تکلیف (منفرد در مقایسه با دوگانه) متفاوت نیست.

مطابق جدول ۴ و با توجه به مقادیر t (درجه آزادی ۱۳۳ در سطح $P=0/087$ ، درجه آزادی ۷۶ در سطح $P=0/14$ و درجه آزادی ۵۶ در سطح $P=0/36$) بین میانگین بازتولید زمان در افراد مورد مطالعه (هر دو گروه) و همچنین در تک تک گروهها یعنی گروه کودکان و گروه نوجوانان با توجه به

جدول ۵: نتایج تجزیه و تحلیل آزمون تی مستقل جهت مقایسه میانگین بازتولید زمان در کودکان در مقایسه با نوجوانان در تکلیف های منفرد و دوگانه همراه با آزمون لون جهت بررسی مفروضه یکسانی واریانسها

متغیر وابسته	نوع تکلیف	گروه	تعداد	میانگین	انحراف استاندارد	آزمون لون		مقدار t	درجه آزادی	سطح معناداری
						F	معناداری			
بازتولید زمان	منفرد	کودک	۷۷	۰/۴۷	۰/۱۶	۳۸	۰/۲۴	۶/۷۳	۱۳۲	۰/۰۰۱
		نوجوانان	۵۷	۰/۲۹	۰/۱۳					
بازتولید زمان	دوگانه	کودک	۷۷	۰/۴۹	۰/۱۷۱	۰۰	/۲	/۹۶۳	۱۳۲	۰/۰۰۱
		نوجوانان	۵۷	۰/۳۱	۰/۱۷۳					

کودکان و نوجوانان تفاوت معناداری ندارند و باید مقدار t برای موارد یکسانی واریانسها گزارش شود. با مراجعه به جدول ۵ ملاحظه می شود t به دست آمده در سطح معنی داری (-۶/۷۳)

در جدول ۵ از آنجا که سطح معناداری مقادیر F لوین ($P=0/24$ و $P=0/96$) بزرگتر از ۰/۰۵ می باشد، بنابراین فرض برابری واریانسها رد نمی شود، به عبارت دیگر واریانس

دست آمده (۶/۲۲-) در سطح معنی‌داری $\alpha=0/05$ از مقدار t جدول بزرگتر و سطح معنی-داری از $0/05$ کوچکتر می باشد، بنابراین میانگین بازتولید زمان در کودکان در مقایسه با نوجوانان در تکلیف متفاوت معنادار وجود دارد. از آنجا هم که میانگین بازتولید زمان در تکلیف دوگانه درکودکان $0/49-$ و در نوجوانان $0/31-$ است. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که در تکلیف دوگانه میزان کم برآوردی زمان درکودکان بیشتر از کم برآوردی زمان در نوجوانان است.

$\alpha=0/05$ از مقدار t جدول بزرگتر و سطح معنی‌داری از $0/05$ کوچکتر می باشد، بنابراین میانگین بازتولید زمان در کودکان در مقایسه با نوجوانان در تکلیف منفرد تفاوت معنادار وجود دارد. از آنجا هم که میانگین بازتولید زمان در تکلیف منفرد درکودکان $0/47-$ و در نوجوانان $0/29-$ است. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که در تکلیف منفرد میزان کم برآوردی زمان درکودکان بیشتر از کم برآوردی زمان در نوجوانان است. با مراجعه دوباره به جدول ۵، ملاحظه می شود t به

جدول ۶: نتایج تحلیل واریانس چند متغیری

آزمونها	اثر	ارزش F	مقدار	درجه آزادی اثر	درجه آزادی معناداری	اندازه اثر
لامبدای ویلکز	گروه*نوع تکلیف	0/999	0/137	1	132	0/712
	جنسیت*نوع تکلیف	1	0/014	1	132	0/906

تکلیف (تکالیف منفرد و دوگانه) ارتباط تعاملی معناداری ندارند. همچنین از آنجا که نسبت F بدست آمده از اثر تعاملی (جنسیت * نوع تکلیف) در سطح اطمینان ۹۵ درصد ($\alpha = 0/05$) معنادار نمی باشد، در نتیجه جنسیت (زنان و مردان) با نوع تکلیف (تکالیف منفرد و دوگانه)

به منظور بررسی اثر تعاملی سن و نوع تکلیف و همچنین جنسیت و نوع تکلیف، آزمون لامبدای ویلکز اجرا شد که نتایج در جدول ۶ آمده است. بر اساس جدول ۶، نسبت F بدست آمده از اثر تعاملی (گروه * نوع تکلیف) در سطح اطمینان ۹۵ درصد ($\alpha = 0/05$) معنادار نمی‌باشد. در نتیجه سن (کودک و نوجوان) با نوع

ارتباط تعاملی معناداری ندارند.

بحث

در پژوهش حاضر با توجه به نوع تکلیف (منفرد در مقایسه با دوگانه) در بازتولید زمان در کودکان و نوجوانان تفاوتی مشاهده نشد. یافته‌های این بخش از تحقیق با بخشی از پژوهش انجام شده توسط (گوتیر و درویت ولت، ۲۰۰۲) که نشان می‌دهد باز تولیدهای زمانی در سنین پنج ساله به طور معناداری در تکالیف دوگانه کوتاه‌تر از تکالیف منفرد است ناهمخوان، ولی با بخش دیگری از یافته‌های آن‌ها که در هشت ساله‌ها تفاوت‌ها تنها بین تکالیف دوگانه با شرایط مستلزم توجه بالا و تکالیف منفرد معنادار بود همخوان است. به عبارت دیگر، با در نظر گرفتن نوع تکلیف، تفاوت آشکاری میان هشت ساله‌ها مشاهده نشد. در تبیین این یافته می‌توان چنین استنباط کرد که قضاوت‌های ضعیف کودکان از زمان با توجه به نوع تکلیف، ناشی از ناتوانی آن‌ها در ارزیابی صحیح زمان نیست بلکه ناشی از ظرفیت توجهی آن‌ها است. چنانکه منابع توجهی کمتری به گذر زمان اختصاص یابد، برآورد زمان کوتاه‌تر خواهد بود (درویت ولت، ۲۰۰۳). این مسئله از طریق فقدان پالس‌های ساعت درونی که در زمان سنج شناختی انباشته می‌شود قابل تبیین است (لژیون، ۱۹۹۸). همان طور که یادآوری شد، آزمون‌های باز تولید زمانی هم به صورت منفرد و هم به صورت دوگانه و با مدت زمان معین انجام

می‌گیرد. در تکالیف منفرد فقط زمان پردازش می‌شود و در تکالیف دوگانه آزمودنی علاوه بر پردازش زمان به تکلیف غیرزمانی دیگری نیز می‌پردازد که مستلزم پردازش شناختی است. تکلیف دوگانه شیوه‌ای است که فرد دو تکلیف را به صورت همزمان انجام می‌دهد و در واقع آزمودنی از یک سو مدت زمان و از سوی دیگر محرک‌های دارای بار شناختی را پردازش می‌کند (نظری و همکاران، ۱۳۹۰). در تبیین این یافته پژوهش چنین می‌توان استنباط کرد که بار شناختی تصویر ارائه شده در تکالیف دوگانه، به اندازه کافی بالا نبوده است تا بتواند از تخصیص منابع توجه به گذر زمان جلوگیری نماید. در نتیجه توجه کودکان به زمان معطوف شده و طبق مدل دروازه توجه موجب شمارش نبض‌های زمانی بیشتری در آن‌ها شده است. بنابراین فقدان تفاوت در بازتولید زمان با توجه به نوع تکلیف منطقی به نظر می‌رسد.

در پژوهش حاضر بازتولید زمان در کودکان در مقایسه با نوجوانان هم در تکلیف منفرد و هم در تکالیف دوگانه متفاوت بود می‌توان ملاحظه نمود که میانگین بازتولید زمان در تکلیف منفرد در کودکان ۰/۴۷- و در نوجوانان ۰/۲۹- است. از آنجا که مقادیر منفی نشان دهنده کوتاه‌تر بودن زمان باز تولید شده از زمان مورد انتظار (یعنی برآورد پایین) و مقادیر مثبت نیز بیانگر طولانی‌تر بودن زمان باز تولید شده از زمان مورد انتظار (یعنی برآورد بالا)

تبیین یافته های این بخش از تحقیق می‌توان چنین استنباط کرد که حساسیت به زمان با افزایش سن زیاد می‌شود. علت بهبودی در حساسیت به زمان عوامل متعددی می‌تواند باشد از جمله جنبه های مختلفی از توجه و کارکردهای اجرایی (بازداری، توجه انتخابی، کنترل توجه) از منابع مهم در تغییرات وابسته به سن در برآورد زمان هستند (درویت-ولت، ۲۰۱۲). بنابراین، نظر به اینکه بین حافظه کاری و توجه و بازتولید زمان ارتباط متقابل وجود دارد (برادوی^۱ و اینجل^۲، ۲۰۱۱) و از آنجا که ظرفیت توجه و حافظه کاری در کودکان و نوجوانان برابر نیست (دمستر و براینرد، ۱۹۹۵)، پس بازتولید زمان برای تکالیف منفرد و دوگانه در کودکان در مقایسه با نوجوانان یکسان نیست.

در پژوهش حاضر در بازتولید زمان با توجه به نوع تکلیف در کودکان و نوجوانان دختر و پسر تفاوتی مشاهده نشد. یعنی بازتولید زمان با توجه به نوع تکلیف در کودکان و نوجوانان دختر و پسر متفاوت نیست. در راستای یافته‌های این بخش از تحقیق، پژوهش‌های همخوان یا ناهمخوان مشاهده نشد.

نظر به اینکه پژوهش‌های صورت گرفته پیرامون بازتولید زمان در کودکان در مقایسه با نوجوانان با توجه به نوع تکلیف اندک بوده و یا پژوهشی در این زمینه صورت نگرفته و یا به تناسب نوع محرک‌های به کار رفته و نحوه

است، پس می‌توان نتیجه گرفت که: (۱) هردو گروه کودکان و نوجوانان زمان را کمتر از مورد انتظار برآورد کرده‌اند، (۲) میزان کم برآوردی زمان در کودکان بیشتر از کم برآوردی زمان در نوجوانان است. این یافته دلالت بر این دارد که میزان دقت بازتولید زمان در کودکان پایین‌تر از نوجوانان است. همچنین بر اساس نتایج مندرج در بخش دیگر جدول ۵ بین میانگین بازتولید زمان در کودکان در مقایسه با نوجوانان در تکلیف دوگانه تفاوت معنادار وجود دارد. با مراجعه به جدول می‌توان ملاحظه نمود که همخوان با یافته قبلی پژوهش، میانگین بازتولید زمان در کودکان دوگانه $۰/۴۹-$ و در نوجوانان $۰/۳۱-$ است. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که در تکلیف دوگانه نیز میزان کم برآوردی زمان در کودکان بیشتر از کم برآوردی زمان در نوجوانان است (میزان دقت بازتولید زمان در کودکان پایین‌تر از نوجوانان است). نتایج حاصل از یافته های این بخش از پژوهش همخوان با نتایج پژوهش‌های درویت - ولت، وارن و ترورور (۲۰۰۶) ویتمن و لن هف (۲۰۰۵)، درویت- ولت، وردن و دلگادو- یانگر (۲۰۰۷)، اسپینوزا - فرناندز و همکاران (۲۰۰۳)، براناز- گارزا، اسپینوزا- فرناندز و سرانو- دل- روزال (۲۰۰۷)، زلانتی و درویت-ولت (۲۰۱۱) و درویت-ولت (۲۰۰۳) و سایر پژوهش‌هایی است که شواهدی مبنی بر وجود بهبودی با افزایش سن در حساسیت به زمان را نشان می‌دهند. در

کردن توجه، از زمان به تکلیف نماید از سوی دیگر، پژوهش حاضر نخستین پژوهش در نوع خود می‌باشد بنابراین، انجام پژوهش‌های بیشتر ضروری است.

نمونه‌گیری گهگاه به نتایج متفاوتی منجر شده است و آسان بودن تکلیف دوگانه و در نتیجه بار شناختی پایین آن مطالعه که نتوانسته است به اندازه کافی در تخصیص منابع دستکاری کرده و باعث معطوف

References

- Block, R. A., Hancock, P. A. , & Zakay , D. (2000). Sex differences in duration judgments: A meta – analytic review. *Memory and Cognition*, 28 , 1333 – 1346.
- Block, R. A. , & Zakay, D. (1997). Prospective and retrospective duration judgment: a meta – analytic review. *psychonomic Bulletin and Review*, 4 , 184 – 197.
- Block, R.A. , Zakay, D., & Hancock, P. A. (1998). Human aging and duration judgments: A meta – analytic review. *Psychology and Aging*, 13 , 584 – 596.
- Branas – Garza, P., Espinosa – Fernandez, L., & Serrano – del – Rosal, R. (2007) Effects of Gender and Age on Retrospective Time Judgements. *Time and Society*, 16 , 99 – 118.
- Broadway, J. M., Engle, R. W. (2011). Lapsed attention to elapsed time? Individual differences in working memory capacity and temporal reproduction. *Journal of ActaPsychologica* 137, 115-126.
- Brown, S. W. (1985). Time perception and attention: The effects of prospective Versus retrospective paradigms and task demands on perceived duration. *Attention, Perception and Psychophysics*, 38 , 115 – 124.
- Cappella, B., Gentile, J. R., & Juliano, D. B. (1997). Time estimation by hyperactive and normal children. *Perceptual and MotorSkills*, 44 , 787 – 790.
- Carrasco, M. C., Bernal, M. C., & Redolat, R. (2001). Time estimation and aging: A comparison between young and elderly adults. *Universitat de Valencia,spain*, 52(2), 91-101.
- Clement, A., Droit-Volet, S. Counting in a time discrimination task in children and adults. *Journal of Behavioural Processes* 71(2006) 164-171.
- Craik, F. I. M., & Hay, J. F. (1999). Aging and judgments of duration: effects of task complexity and method of estimation. *Perception and Psychophysics*, 61(3), 549–560.
- Dempster, F. N. & Brainerd, C. J. (1995). Interference and inhibition in cognition. New York : Academic press.
- Dennett, D. C. , & Kinsbourne , M. (1992). Time and the observer: The where and when of consciousness in the brain. *Behavioral and Brain Sciences*, 15, 183 – 247.
- Droit – Volet, S. (2003) Alerting attention and time perception in children. *Journal of Experimental Child Psychology* 85, 372 – 384.
- Droit – volet, S (2012). Time perception in children: A neurodevelopmental approach. *Journal of neuropsychologia*, (1 – 15).
- Droit-Volet, S. Wearden, J. & Delgado-Yonger, M. (2007). Short-term memory for time in children and adults: *A behavioral study and a model*, 97(4), 246-264.
- Droit-Volet, S. Warren, H. M. & Trevor, b. P. (2006). Sensory modality and time perception in children and adults. *Behavioural Processes* 74, 244-250.
- Eisler, H., & Eisler, A. (1992). Time perception: effects of sex and sound intensity on scales of subjective

duration. *Scandinavian Journal of Psychology*, 33, 339–358.

Ekhtiyari, H; Jannati, A; Parhizgar, A; Behzadi, A; and Makri, A; (2003). Time perception and methods of its estimation, a pilot study for Persian language subjects. *Journal of cognitive sciences novels*, 5(4), 36-49.

Espinosa – Fernandez, L., Miro, E. Cano, M. & Buela – Casal, G. (2003). Age – related changes and gender differences in time estimation. *ActaPsyChologica*, 112, 221– 232.

Fraisse, P. (1984). perception and estimation of time. *Annual Review Psychology*, 35, 1–36.

Gautier, T., & Droit – Volet, S. (2002). Attention and time estimation in 5-and 8-year – old children: a dual – task procedure. *BehaviouralProcesses*, 58, 56 – 66.

Gibbon, J. (1977). Scalar expectancy theory and Weber’s law in animal timing. *Psychological Review*, 84, 279-325.

Gibbon, J., Church, R. M., & Meck, W. H. (1984). Scalar timing in memory. In J. Gibbon & L. Allan (Eds.), *Timing and time perception* (pp. 52 – 77). New York: New YorkAcademy of Sciences.

Grondin, S. (2010). Timing and time perception: A review of recent behavioral and neuroscience finding and theoretical direction. *Attention, Perception and PsychoPhysics* , 72 , 561 – 582 .

Harrington, D. L., Haaland, K. Y., & Knight, R. T. (1998). Cortical networks underlying mechanisms of time perception. *The Journal of Neuroscience*, 18(3), 1085–1095.

Joubert, C. E. (1984). Structured time and subjective acceleration of time. *Perceptual and Motor Skills*, 59, 335–336.

Lejeune, H. (1998). Switching or gating? The attentional challenge in

cognitive models of psychological time. *Behavioral Processes*, 44, 127–145.

Lemlich, R. (1975). Subjective acceleration of time with aging. *Perceptual and Motor Skills*, 4, 235–238.

Marmaras, N., Vassilakis, P., & Dounias, G (1995). Factors affecting accuracy of producing time intervals. *perceptual and Motor Skills*, 80, 1043 – 1056.

Michon, J. A. (1985). The complete .time experiencer In J. A. Michon & J. L. Jackson (Eds.), *Time, mind, and behavior* (pp. 20 – 52). New York: Springer Verlag.

Michon, J. A., & Jackson, J. L. (1985). Introduction: The Psychology of time. In J. A. Michon & J. L. Jackson (Eds.), *Time, mind, and behavior* (pp. 2 – 17). New York: Springer – Verlag.

Nazari, M, A; Mirloo, M, M; Asadzadeh, S; (2011). Time perception error in the processing of emotional Persian words. . *Journal of cognitive sciences novels*. 13(4), 37-48.

Noulhiane, M., Mella, N., Samson, S., Ragot, R., & Pouthas, V. (2007). How emotional auditory stimuli modulate time perception. *Emotion*, 7(4), 697-704.

Poppel, E. (1997). A hierarchical model of temporal perception. *Trends in cognitive Science* , 1 (2), 56 – 61.

Pouthas, V. (1999) Le Temps de la Conscience, Ia Conscience du Temps, *Journal of the Society of Biology* 193: 411 – 20.

Roe, R. A. (2008). Time in Applied Psychology: The Study of “What Happens” Rather Than “What Is”. *European Psychologist*, 13(1), 37-52.

Schroots, J. J. F., & Birren, J. E. (1990). Concepts of time and aging in Science. In J .E. Birren&K. W. Schaie (Eds.) *Hand book of the psychology of aging* (pp. 45 – 64). San Diego, CA: Academic Press .

Toplak, M. E., Dockstader, C., & Tannock, R. (2006). Temporal information processing in ADHD: Findings to date and new methods. *Journal of Neuroscience Methods*, 151, 15-29.

Toplak, M. E., Rucklidge, J. J., Hetherington, R., John, S. C. F., & Tannock, R. (2003). Time perception deficits in attention-deficit/hyperactivity disorder and comorbid reading difficulties in child and adolescent samples. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 44(6), 888-903.

Walker, J. L. (1977). Time estimation and total subjective time. *Perceptual and Motor Skills*, 44, 527-532.

Witmann, M., & Lehnhoff. (2005). Age effects in perception of time. *Ludwig-Maximilian University Munich*, 97(3): 921-35.

Wittmann, M., & Van Wassenhove, V. (2009). The experience of time:

Neural mechanisms and the interplay of emotion, cognition, and embodiment. *Philosophical Transactions of the Royal Society*, 364, 1809 – 1813.

Woehrle, J. L., Magliano, J. P. (2012). Time flies faster if a person has a high working – memory capacity. *Journal of Acta Psychologica* 139, 314 – 319.

Zakay, D. (1992). The role of attention in children's time perception. *Journal of Experimental Child Psychology*, 54, 355 – 371.

Zakay, D., (1993). Time estimation methods, do they influence prospective duration estimates? *perception*, 22, 91 – 101.

Zelanti, P. S, & Droit-Volet, S. (2011). cognitive abilities explaining age-related changes in time perception of short and Long durations. *Journal of Experimental child psychology* 109, 143-157.